

STEVRJANSKI VESTNIK

Stevarjan, Trg Svobode, 6

— — — — —
Izšla enkrat na mesec

Izšla S.K.P.D. - František B. Sedej iz Stevarjana

Registriran na sodišču v Gorici, dne 7. marca 1988, štev. 72

UREDILCI: IVAN VOJNČIČ (igri umetnosti), DAMJAN TERPŠIČ, DAMJAN HELE, VALENTINA HUMAR, FRANKA PADOVAN, SILVANA VOJNČIČ
UPRAVNI SVET: MIRKO HUMAR, BORIS HLADNIK, EDO HELE (odgovorni urednik) — Lasten tisk

OPREMLILI: ČLANI DRUŠTVA IZOPREMLI: ŽELKO ROMJANC

Spedizione in Abb. Postale Gr. IV - 70% (autorizz. Min. le PT GO)

Periodico trimestrale

luglio-settembre 1992 - N° 3

(finito di stampare in ottobre 1992)

Stevarjan, julij-oktobra 1992 **Leto** XXIV **Štev.** 3

SLIKA: DAVO PINTAR

O B ZAHVALNI NEDELJI

Prosjačenje je na dnevnem redu, zahvala pa je bolj redka. Mnogi znajo izredno lepo prositi, ne znajo pa se zahvaliti. Zato je umestno, da na zahvalno nedeljo nekoliko razmislimo o kreposti hvaležnosti.

1. Zakaj se moramo zahvaljevati?

Zato, ker je tako prav. Še nam ljudem je nehvaležnost zoprna, kaj še Gospodu. Zahvaljevati se moramo, ker je to božja volja. "V vsakem položaju se zahvaljujte: zakaj to je božja volja v Kristusu Jezusu glede vas" (1. Tes 5,18). Jezus nas uči hvaležnosti tudi s svojim zgledom. Pri obhajenju Lazarja: "Oče, zahvalim se ti, ker si me uslišal" (Jn 11,41). Pri postavitvi sv. Rešnjega Telesa: "Vzel je kruh, se zahvalil, ga razlomil in jim ga dal..." (Lk 22,19). Potem ko je ozdravil deset gobavcev, je potožil, da se je samo eden vrnil, da bi se zahvalil (Lk 17,11 sl.). Kako se izkaže Jezus hvaležnega svojim učencem, ker so zvesto vztrajali pri njem (Lk 22, 28-30) Mariji Magdalení za maziljenje, Marti in Mariji v Betaniji za gostoljubje, Veroniki za njeno sočutje na križevem potu!

Prav je, da se zahvalimo, ker je to tudi v našo korist. Kdor je hvaležen, bo prej dobrote kakor tisti, ki je nehvaležen. "Bodi hvaležen tudi za najmanjšo dobroto in tvoja zahvala tudi za najmanjši dar te bo naredila vrednega, da prejmeš še večje darove" (Hoja za Kr. II. 10.5).

2. Komu se moramo zahvaljevati?

Vsakomur, ki nam izkazuje dobroto; vsem našim dobrotnikom; tudi neznanim!

Posebej se moramo zahvaljevati ljubim staršem, učiteljem in vzgojiteljem. Koliko dobrega so nam že storili in nam še vedno delajo! Najbolj in najprej pa moramo biti hvaležni Bogu. Bog je naš največji dobrotnik. "Vsak dober dar in vsako popolno darilo prihaja od zgoraj, od Očeta luči" (Jak. 1,17). Dnevi našega življenja so podobni vencu, ki ga je splela božja ljubezen iz samih milosti in dobrot.

Zapojte Gospodu zahvalo,
igrajte našemu Bogu na citre.
On zagrinja nebo z oblaki,
zemlji pripravlja dež,
daje, da raste trava po gorah.

On daje živini živež,
mladim vranam, pa čemer vpijejo. (Ps. 147, 7-9)

Slavi, moja duša, Gospoda,
in vse, kar je v meni, njegovo sveto ime.

Slavi, moja duša, Gospoda,
in ne pozabi na njegove dobrote.

On odpušča vse tvoje krivde,
ozdravlja vse tvoje bolezni;
Tvoje življenje rešuje iz jame,
krona te z dobroto in usmiljenjem;

tvoja leta nasičuje z dobrinami,
tvoja mladost se ti obnavlja kakor orlu. (Ps. 103, 1-5)

3. Za kaj se moramo zahvaljevati?

Za vse! "V imanu našega Gospoda Jezusa Kristusa se nenehoma zahvaljujte Bogu Očetu za vse" (Ef. 5,20). Zahvaljujmo se mu za materialne darove: za življenje - vsak dan, vsaka ura je dar ljubega Boga! Zahvaljujmo se za zdravje - kakšna sreča, da vidimo in slišimo, da moremo hoditi in delati! Hvala za delo: na svetu je na milijone brezposelnih, ti pa imaš delo in zaslužek. Hvala za stanovanje - četudi imaš samo borno kočo, imaš vendarle svoj dom.

Zahvaljujmo se tudi za poljske pridelke - tudi v tem letu nas je Bog spet tako bogato obdaril. Četudi bi manj prejeli, bi se morali prav tako zahvaljevati! Bog nam ni ničesar dolžan, mi nimamo pravice do ničesar. "Oči vseh so uprte vate, ti jim daješ hrano ob pravem času; odpiraš svojo roko in dobrotno nasičuješ vse živo" (Ps 145, 15.16).

Zahvaljujmo se tudi za nadnaravne darove:

za to, da nas je ustvaril in odrešil - poklical v nebesa!

za krst in sv. vero - za to, ker sem ud prave Kristusove Cerkve!

za sv. maše, spovedi in obhajila - toliko v teku enega leta!

za to, ker nam je odpustil grehe in nas s tem obvarval večne smrti!

za vse spodbudnike k dobremu, za navdihe sv. Duha, za tolažbe - kdor jih mogel vse prešteti?

4. Kako naj se zahvaljujemo?

Tako, da z veseljem sprejmemo in cenimo prejete darove, tudi najmanjše ter da se prejetih darov pogostoma spominjamo. Najboljša pa je zahvala v dejanju. To naredimo z zahvalno molitvijo. Po jedi, zvečer, po spovedi in po sv. obhajilu, po vsaki posebni vidni božji pomoči. Pa tudi z molitvijo za dobrotnike.

Z zahvalnimi darovi. Potem ko smo bili sami deležni dobrot, jih tudi mi radi delimo drugim. Bogu ne moremo naravnost dajati darov - jih tudi ne potrebuje - moremo mu jih pa dati posredno, s tem, da izkazujemo dobrote svojim bratom in sestram. "Karkoli ste storili enemu izmed teh mojih najmanjših bratov, ste storili meni" (Mt 25, 40).

Starejša, uboga vdova je vsako leto zaklala prašiča in je del tega razdala drugim, ki so bili še revnejši kot ona - to je delala iz hvaležnosti do Boga in pri tem dejala: "Hvala Bogu, da imam, da morem dati!"

Najimenitnejša zahvala pa je zahvalna daritev. S sv. mašo se Bogu zahvaljujemo na najpopolnejši način. Iz hvaležnosti hodimo torej radi in pobožno k sv. maši in tudi sami poskrbimo, da se bo darovala sv. maša v zahvalo za prejete dobrote.

"In vse, karkoli delate v besedi ali v dejanju, vse delajte v imenu Gospoda Jezusa in se po njem zahvaljujte Bogu Očetu" (Kol 3,17).

Zato pridite, obhajajmo zahvalno daritev in pojmo zahvalno pesem!

Vzklikajte Gospodu po vsej zemlji!

Stopite skozi njegova vrata z zahvalo,

v njegove dvore s hvalnico,

zahvaljujte se mu, njegovo ime slavite.

Gospod je dober,

vekomaj traja njegova dobrot,

iz roda v rod njegova zvestoba.

Vaš župnik

22. FESTIVAL DOMAČE GLASBE - ŠTEVERJAN '92

Topli poletni večeri in veselo vzdušje števerjanske mladine je cel mesec junij pripravljalo prizorišče 22. festivala domače glasbe, ki se je letos vršil 4. in 5. julija. Med Borovci je bilo vsak večer zelo živahno: prenekateri večer smo seštelili do 50 mladih, ki so priskočili na pomoč. To dejstvo daje velik plus društvu F.B. Sedej, ki opravlja kot organizator festivala tudi funkcijo združevanja števerjanske mladine v domači vasi, torej v zdravem ambientu. Delo je potekalo brezhibno, saj bi drugače tudi ne moglo steči ob taki prijetni družbi!!! Končno smo dočakali pričakovano soboto, 4. julija. Že od jutranjih ur je v Števerjanu "mrgolelo": prvi ansambli so se zglasili že pred poldnevom. Približno ob 14. uri se je v dvorani Sedejevega doma začelo snemanje nastopajočih za Radio Trst A, medtem ko so se na sedež društva zglasovali še zadnji prišleci. Pismo se je prijavilo 34 skupin, dejansko pa jih je na sobotnem večeru nastopilo "le" 28. Pojav smo v zadnjih letih že zabeležili, zato smo organizatorji obsodili tako neresnost prijavljenih, ker nam je nenapovedana odsotnost ravnotako v breme za stroške prenočevanja in večerje. V prihodnje bomo zato uvedli strožje pogoje, ker je 30 ansamblov že kar obsežno število tako za stroške kot za same poslušalce sobotnega dela festivala.

Tudi letos smo na seznamu prijavljenih in nastopajočih pogrešali kakega zamejskega ansambla; vse skupine so pripotovale v Števerjan iz najrazličnejših delov Slovenije. V soboto zvečer ob 21. uri so se na odru zvrstili Štajerci, Primorci, Gorenjci, Dolenjci... vse veselje pa so približno na polovici koncerta zagrenile prve kapljice dežja. Smola! Za prvo silo so se nastopajoči in poslušalci pod streho pri buffetu. Kazalo je, da je meglica z dežjem že prešla in nastop se je nadaljeval. Ko pa je manjkalo, da bi zagrlo zadnjih 5 skupin, je vse skupaj pregnala neusmiljena nevihta. Večji del obiskovalcev se je tokrat vrnil na svoje domove, komisija za glasbo pa, ki je morala slišati še zadnje poskočne polke in valčke, je odločila, da bo svoje delo končala v dvorani. Treba je bilo prenesti celotne aparature amplifikacije v Sedejev dom. Tu smo prisluhnili zaključnim pesmim sobotnega dela. Komisijo za glasbo so letos sestavljali: Janez Beličič (predsednik), Franc Lačen, Črtomir Nanut, Ivan Sivec in Matej Terpin ter Valentina Humar (slednja kot predstavnika organizatorjev). Omenjeni člani strokovne komisije so se takoj po končanem nastopu zbrali in odredili 15 finalistov. Določanje finalistov ni bilo prav nič prijetno, saj je bilo treba upoštevati številne negativne okoliščine, ki so vplivale na nastop ansamblov: dež, nevihta, in dejstvo, da so nekateri peli v dvorani,

kjer je boljša akustika.

Kljub vsemu pa smo se člani društva in dolgoletni prijatelji festivala ustavili ob kapljici in prepevali dolgo v noč ne glede na dež, ki je neusmiljeno nagajal. Stalno smo upali, da nam bo vreme prizaneslo vsaj za nedeljski del, ko bo snemala festival ekipa slovenske RTV, a zaman. V nedeljo zjutraj smo se zbudili in zagledali še temnejše nebo, ki je bilo bolj podobno jesenskemu dežju kot pa poletni nevihti. Ni nam ostalo drugega kot da smo celoten finale prenesli v dvorano doma, ki je bila pretesna in neprijetna za naš festival; vsekakor pa je bila kvaliteta ansamblov boljša v zaprtem prostoru. To ni zmotilo strokovne komisije ob določitvi "najboljšega". Komisija je soglasno podelila 1. nagrado (2.000.000S) in trofej društva "Sedej" ansamblu "Krt" iz Stranj pri Kamniku za izvedbo, melodijo in celoten vtis na odru. Občinstvu se je priljubila štajerska skupina "Mladi prijatelji" z uspešnico Alfija Nipiča "Špilaj, stari", saj je pevec res doživeto posnemal znanega pevca narodnozabavne glasbe. Tudi nagrada za melodijo je odšla na Štajersko, podelili smo jo avtorju skladbe "Dober dan - Števerjan" Borisu Rožkerju, sicer članu starih znancev števerjanskega festivala - Štajerskih sedem. Pesem je izvajal ansambel "Ekart", nagrado pa so organizatorji izročili v roke samemu avtorju, ki je bil oba dneva prisoten na festivalu kot gledalec. Izmed kvintetov se je letos najboljše iskazala instrumentalna zasedba ansambla "As" iz Cerkelj, najboljši trio pa imajo "Primorski fantje" iz Pirana, ki so bili zelo prijetni za poslušanje s svojo izvirno pesmijo "Bičerin". Ker je nagrada za zamejski ansambel odpadla, se je komisija odločila, da bi to posebno nagrado namenili triu brez pevcev, to je "Trio Svetlin". Komisija za besedilo (Franko Žerjal, Franc Černigoj in Franka Padovan) je svojo nagrado podelila Ivanu Sivcu za "Pesem gora". Med nagrajevanjem je tudi letos bilo žrebanje vstopnice, ki je dobitniku dala na razpolago 8-dnevno potovanje v Hotel Radin v Radence.

Oba večera sta izmenično napovedovala in predstavljala ansamble Janez Dolinar in Tajda Lekše, ki smo ju spoznali že na lanskem festivalu.

Med izvajanjem je bil na voljo dobro založen buffet. Čeprav je bil pokrit z jekleno streho, ni dovolj obvaroval prostora pred sobotno nevihto in nedeljskim dežjem. Prijetna novost v buffetu je bila tradicionalna razstava briških vin, ki je bila razširjena. Razstavljali so vsi števerjanski kmetovalci, ki sami ustekleničujejo svoj pridelek, zraven pa še nekaj predstavnikov iz ostalih briških vasic od Oslavja, preko Plešivega

do Krmina in še onstran meje iz Medane.

Društvo je izdalo brošuro z vsemi podatki o festivalu. Spremno besedo je letos napisal domačin Hadrijan Corsi, predsednik Bliške Gorske skupnosti.

Tako je za nami 22. festival, za katerega smo še en mesec pred njim trepetali. Oblasti nam niso hotele izdati dovoljenja za organizirati festival Med Borovci, češ da je prostor nestabilen zaradi razpadajočega spodnjega zidu. Te trditve pa nam je, hvala Bogu, zanikala posebna komisija izvedencev, ki si je prostor ogledala in privolila k organizaciji festivala v tem prelepem prostoru.

Valentina HUMAR

19. REDNI OBČNI ZBOR S.K.P.D. "F.B. SEDEJ"

Društvo Sedej je hotelo stopiti v novo sezono z novimi perspektivami, zato je bil po dveh letih sklican redni občni zbor, na katerem smo potegnili črto nad preteklim delovanjem. Občni zbor se je odvijal v petek, 10. oktobra, v dvorani Sedejevega doma. Zbralo se je veliko število vaščanov, prijateljev, sodelavcev društva, predstavnikov nekaterih društev, s katerimi smo povezani v krovno organizacijo Zveze Slovenske Kato-liške Prosvate. Žal pa smo letos pogrešali predstavnika naše občinske uprave in društva "Bliški grič". S svojo prisotnostjo so nas počastili tajnik sekcije SSK iz Steverjana, predsednika B.G.S. in Z.S.K.P.. Veseli smo bili spodbudnih besed in pohval, ki smo jih bili deležni s strani teh osebnosti, še posebno pa bo nov odbor moral upoštevati poseg deželnega predsednika SSK Marjana Terpina, ki je predlagal, da bi morali svoje delo- nje popestriti z raznimi kulturnimi večeri, predavanji, itd.

O delovanju je na občnem zboru posebej spregovoril dosedANJI predsednik Marko Ter- čič, ker pa je bilo celotno udejstvovanje preobširno, je v svojem poročilu omenil va- žnejše datume iz prejšnje mandatne dobe. Nad dogodki se je nato izčrpneje ustavila taj- nica Franka Padovan, ki je v svojem tajniškem poročilu orisala celoten potek vsega dru- štvenga delovanja. Sledil je pregled blagajne, ki ga je podal Matej Terpin; nakar so predstavniki včlanjenih skupin navedli delovanje le-teh: Damijan Terpin je spregovoril o mešanem zboru, Valentina Humar o otroškem zboru, Mirjam Hlede o oddelku glasbenega

centra "E. Komel", Ivan Vogrič o Števerjanskem Vestniku, Mihael Corsi pa je podal delovanje mladine, ki se je v okviru društva zbirala v Mladinskem krožku. Zatem so člani nadzornega odbora dali razrešnico staremu odboru, sledile so volitve za nov odbor, ki ga sestavlja 18 članov, in sicer: Marko Terčič, Branko Terčič, Franka Padovan, Kristina in Hadrijana Corsi, Lilijana, Janez, Matej, Vlasta in Simon Terpin, Edi Skok, Martin Komjanc, Jurij in Saša Hlede, Silvana Vogrič, Florjan Lango, Anita Tomažič in Roman Komjanc. Ostali mladi člani bodo še naprej delovali v Mladinskem krožku, k odboru pa avtomatično pristopijo še člani posameznih skupin.

Na žalost smo na občnem zboru pogrešali prisotnost nekaterih števerjancev, ki imajo večkrat kaj pripomniti na račun delovanja našega društva ali nam hočejo vsiljevati njih ideje. Občni zbor društva je moment, ko se pregleda delovanje društva v zadnji mandatni dobi z vsemi pozitivnimi in negativnimi točkami ter se začrta smernice za nadaljno delovanje. Zato se je treba občnega zbora udeležiti in stvari razčistiti tam in ne drugod.

Pogrešali smo tudi prisotnost števerjanske mladine, ki se zbira v skupini Izvir, katerih zadnje čase vidimo še samo pri sv. maši.

Valentina HUMAR

PRVA SEJA NOVEGA ODBORA DRUŠTVA "F.B. SEDEJ"

V četrtek, 28. oktobra, se je v Števerjanu v prostorih sedeža F.B. Sedej odvijala prva seja v letu 1992/93 z novoizvoljenim odborom. Seja se je začela s podeljevanjem funkcij, ki naj bi veljale do leta '94. Vloga predsednika društva je bila enoglasno zaupana Marku Terčiču, podpredsednika pa Florjanu Langu. Za tajnico je bila ponovno potrjena Franka Padovan, kot pomočnica k tej precej zahtevni funkciji pa bi priskočila na pomoč Kristina Corsi. Janez Terpin je prevzel Mateju Terpinu blagajniško mesto, odgovorne za gospodarska opravila so bili določeni Martin Komjanc, Jurij Hlede in Edi Skok. Kot maljše člane so zaposlili Silvano Vogrič, kot zapisničarko, Sašo Hlede, Anita Tomažič in Hadrijano Corsi pa kot kronista in odgovorni za pisanje člankov.

Nadalje smo odločali o programu, ki naj bi ga izvedli v letošnji novi sezoni. Kot prva obveznost nas čakajo Vahti, nato zahvalna nedelja, ko bo dne, 15. novembra popol-

dan po molitvi tradicionalna tombola in kot novost bo nastopila pevska skupina Kamniški koledniki.

Med prve važnejše nastope mešanega zbora uvrščamo seveda Ceciljanko, na katero se zbor temeljito pripravlja z Vodopivčevimi pesmimi. Menili smo se o Miklavževanju, o Božičnici, o Božični maši in kako naj bi popestrili letošnjo sezono z raznimi kulturnimi večeri v okviru društva, mladinskega krožka ali s sodelovanjem prosvetnega društva Briški Grič.

Poleg številnih idej, predlogov, ponudb, ni manjkalo pripomb, komentarjev, diskusij, ki pomenijo le to, da si želijo določene stvari izboljšati, obogatiti in obnoviti.

Letošnja sezona se je tako začela z novim odborom in z novo zagnatostjo, kar pa je spodbudno, je tudi to, da starejši člani si želijo in se tudi trudijo, da bi čimbolj vpeljali mlade ljudi, ki bodo nekoč prevzeli njihovo delo.

Anita in Hadrijana

MLADINSKI KROŽEK

Poletja ni več, toda spomini ostanejo, tako spoštovane bralke in cenjeni bralci dovolitemi, da si še malenkost potešimo, kljub pa toplim komaj minulemu poletju, ki nas je tako tako dolgo "sušilo" in ko si ga nekateri toplo želijo nazaj. Zato bom na kratko opisal kaj je vsega počela mladina v okviru mladinskega krožka.

Takoj po števerjanskem festivalu in sicer 23. in 26. julija smo se odzvali povabilu prijatelja Jureta Prescherne in Trbiža, ki nas je povabil na vaški praznik v Ukvah, kjer je nastopil tudi Alpski kvintet. Udeležili smo se predvsem zaradi tega, da bi poudarili prisotnost Slovencev v tamkajšnjem kraju. Jure nam je tudi prijazno priskrbel prenočišče in sicer v lastni koči na planini nad Ukvami.

Teden kasneje smo se udeležili Beljaškega žeganja, žal pa nas je takrat dež pregnal, tako da smo morali se v vseh avtomobile in odpeljati proti domu. Tudi tokrat nam je Jure vljudno ponudil kočo, kjer smo nadaljevali praznik ob zvokih harmonike, kitare in slovenske pesmi ob običajnem prigrizku domače šalame.

Da bi se malo oddahnili za počitnice smo se odpravili na Bled in sicer od 14. do 17. avgusta. Tu je vesela družba imela vse razvedrilne možnosti, kot plavanje, ves-

lanje, kolesarjenje, sprehodi ob jezeru. Večkrat smo se odpravili tudi k Bohinjskemu jezeru in slapu Savice. 15. avgusta pa smo se udeležili na Brezjah slovesnosti: posvečenja slovenskega naroda Materi Božji. Zadnji večer, pa smo z hišno gospodinjno organizirali večerjo z odlično paštošuto, ki so jo skuhala naša dekleta. Kot vedno sta bili prisotni kitara in harmonika ter dobra volja in veselje, ki je vedno prisotno pri naših ljudeh.

Kot zaključek sezone se je družba odpravila še na dva enodnevna izleta in sicer v Benetke in pa izlet v Postojnsko jamo in Predjamski grad.

Tako drage bralke in cenjeni bralci kratki vroči spomini na toplo poletje so prišli h kraju in s tem se tudi pripravljamo na mrzlo zimo, ki že trka na vrata. Toda kaj hočemo, letni časi so taki in bodimo veseli, da so samo štirje, drugače bi imeli še večje težave prehajati iz enega letnega časa v drugega. Vsekakor tudi zimski čas skriva lepoto, bodisi ob topli peči ali na smučanju.

Mihael CORSI

V A H T I

Tudi letos na vahti smo se v Števerjanu in na Jazbinah poklonili žrtvam iz 2. svetovne vojne s primerno komemoracijo. Na trgu Svobode so po 10. maši organizacije in ustanove, ki delujejo v vasi, položile vence na spomenik, nato je župan predlagal enominutni molk za počastiti vse vojne žrtve. Za tem je zapel mešani zbor "F.B. Sedej" dve žalostinki, vmes pa so se predstavila dekleta P.D. "Briški grič" s primernim recitalom. Podobno komemoracijo smo ponovili še pred spomenikom na Jazbinah, kjer je imel tudi priložnostni govor domačin Marjan Klanjšček.

Popoldne ob 2h in pol pa smo imeli daritev za vse naše rajne. Najprej v cerkvi, kjer so bile najprej litanije vseh svetnikov, nato pa smo šli še na pokopališče, kjer smo imeli kratko bogoslužje. Tudi tam so pevci cerkvenega zbora zapeli nekaj žalostink.

Po končanem obredu pa smo se mladi zbrali pri Valentini, kjer smo pekli kostanji. Tradicija je namreč postala, da se na ta dan zberemo pri komu doma, da se ob kostanju malo poveselimo. Po navadi smo šli na ta dan ob večernih urah še enkrat na pokopališče, kjer smo ob migljanju nešteti luč zapeli še kako pesem. Na žalost pa nas je letos pregnal dež.

T R G A T E V ' 9 2

Tudi letošnja letina ne bo šla tako hitro v pozabo, in to ne zaradi lepega zaključka, do katerega smo prišli, temveč zaradi vseh tistih okoliščin, ki so negativno vplivale na letošnji pridelek.

Glede vremena je to začelo slabo vplivati na letošnje grozdje že v pozni pomladi. Od začetka junija do polovice julija smo imeli namreč deževno vreme, ki je najprej škodovalo grozdju, ko je to cvetelo, saj je to trajalo tri tedne; potem pa je deževno vreme še pospešilo razvoj vseh plesni, ki trti škodujejo (*Peronospora*, *Oidium*, *Black Rot* in *Botrytis*). Zaradi tega smo bili prisiljeni pospešiti škropljenje, saj zaradi dežja škropila niso imela istega učinka, kot ga imajo pri normalni letini. Po nekaterih krajih je začelo tudi primanjkovati zraku v zemlji, ker je bila zemlja preveč napita z vodo in to je še dodatno oslabilo trte.

Ko se je vreme izboljšalo, se je lotila pa suša, ki je trajala do konca avgusta in ponekod je že kazalo precej slabo. Zaradi suše je letošnja trgatve zakasnela za dobra dva tedna, saj, ko so trte trpele suš, niso tvorile v grozdju sladkorja. Tako je predvideni začetek trgatve v prvem tednu septembra preskočil na 20. september. Takrat se je lotilo zopet slabo vreme. Obenem smo imeli še 4. septembra točo, ki je ponekod povzročila precejšnjo škodo.

Na vsak način, kljub vsem negativnim faktorjem, ki so negativno vplivali na letošnji letini, smo več ali manj potrgali srečno vse grozdje. Toda vseh slabosti ni še konec. V to globalno krizo, v katero je padla Italija v zadnjih časih, je zašlo tudi vino. Vino namreč ni človekova življenska dobrina, kot je kruh, mleko, testenine, itd., zato se v taki situaciji človek najprej odpove takim potrebščinam, ki niso prvotnega značaja. Obenem je vpliv javnega mnenja proti pijančevanju in alkoholizmu škodoval tudi vinu. Tržišče vina se je tako nekoliko zaustavilo in vse zaloge so se zapolnile. Zgodilo se je, da je bilo pred trgatvijo v Italiji še veliko kleti polnih starega vina. Edina naša sreča je še ta, da se pri nas pridelava izredno kvalitetno vino. V krizo so zašla predvsem tista področja, kjer ne pridelajo kvalitete. Iz teh področij prodajajo vina za vsako ceno, tako da smo bili prisiljeni tudi pri nas znižati ceno vina in grozdja zaradi njihove konkurence.

Cena letošnjega grozdja se je znižala za 40-50% predvsem zaradi te krize; k temu lahko prištejemo še izredno letino, saj so letos trte obrodile za 25% več kot po navadi ob normalni letini. Veliko kmetovalcev je moralo omejiti svojo proizvodnjo, tako da

so selekcionirali grozdje na trtah in odrezali odvečno, to je slabše grozdje in pustili kvalitetnejše. Prišteti je treba tudi špekulacijo odjemalcev grozdja, saj so ti v zadnjih letih zares preplačevali naše grozdje in si hočejo z letošnjo trgovijo nekoliko popraviti račune. K temu naj še dodamo, da letos niso dobili od Dežele Furlanije Julijske Krajne posojilo za izplačilo grozdja kmetovalcem, tako da bo plačilo letošnje letine zakasnelo še za par mesecev. Vprašanje je sedaj, če bodo odjemalci grozdja letos znižali tudi steklenice vina za 40-50%? Mislim, da prav gotovo ne. Gotovo pa je to, da preden bo cena grozdja zopet dosegla nivo izpred dveh let, bo minila še kakšna trgatev.

Sprijazniti se bomo morali z dejstvom, da bomo odslej lahko kaj dosegli samo s kvaliteto. Mislim, da smo pri nas že na dobri poti, saj so novi nasadi trt v zadnjih letih vsi tako urejeni, da nam zagotovijo visoko kvaliteto. Izginiti bodo morali vsi nasadi, ki pridelajo le kvantiteto ne pa kvaliteto.

Če nekoliko pregledamo statistične podatke predvidene za letošnjo letino, bomo videli, da smo v Italiji pridelali približno 65 milijonov hektolitrov vina. Toda dve tretjini vsega pridelanega vina dobimo v Siciliji, Pugli, Emiliji Romagni in Venetu, to je v krajih, kjer prav gotovo ne izhaja kvaliteta vina. Furlanija Julijska Krajna pridelala približno 3 milijone hektolitrov vina, tako da so naša Brda le kapljica v morju. Zato, če se bomo resno oprijeli ideje, da je treba pridelati kvalitetno grozdje in vino, mislim, da bomo to krizo kmalu odpravili.

Ivan VOGRIČ

NAŠA OBČINSKA UPRAVA!

Na zadnji občinski seji, ki je bila v Števerjanu, 30. oktobra letos, je naša občinska uprava uvedla še nov davek in ta na stroške za tajniške usluge. Dali so namreč možnost, da se nekatere dokumente ali koncesije zahteva z "nujnostjo" (urgente), in sicer v zameno tudi slano plačilo. Predstavnik SSK Hadrijan Corsi je pri tem izjavil, da naša občina ni tako velika (da bi imeli toliko dela), da bi kake dokumente ne mogli izdati po normalnem teku v par dneh, ne da bi zainteresirani moral doplačati še prispevek (nujnost). To nas posebno moti v tem momentu, ko italijanska vlada zahteva od svojih državljanov vedno večje in nove davke. Vprašanje je tudi to, ali bo naša občina namerno zakasnela z izdajanjem dokumentov tistim občanom, ki ne bodo plačali to "nujnost", če tudi ne bo nobena, ki bi bil bolj nujen?

MINISTER JANEZ JANŠA V ŠTEVERJANU

Na povabilo goriškega krožka za družbena vprašanja "Anton Gregorčič", je v veliki dvorani Sedejevega doma v Števerjanu slovenski obrambni minister Janez Janša govoril o svoji knjigi "Premiki", ki razkriva ozadja in okoliščine ob osamosvojitvi slovenske države.

Koliko zanimanja je vladalo za njegov prihod je dokazala polna dvorana. To seveda niso bili samo Števerjanci ali prebivalci bližnjih zaselkov, pač pa so na predstavitev prišli Slovenci iz vse dežele.

Janez Janša, ki je bil eden glavnih pobudnikov slovenske politične pomladi, to je procesa, ki je popeljal Slovenijo izpod komunizma v demokracijo, si je seveda pridobil ugled in sloves tudi med zamejskimi Slovenci in še posebej med mladino, ki je bila nad njim navdušena. Bil je zaprt. Generali prosluže jugoslovanske vojske so namreč mislili, da bodo lahko zavrli nastajajočo demokracijo tako, da bodo zaprli ljudi, ki so se zanj borili. Toda bridko so se zmotili. Kot je sam Janša ocenil početje jugovojске, namreč, da to pomeni njen konec, se je to v resnici zgodilo. Prišel je plebiscit, ko so se Slovenci skoraj soglasno odločili za odcepitev od Jugoslavije; prišla je vojna, kjer je prav on odigral odločilno vlogo, kot obrambni minister v prvi demokratično izvoljeni slovenski vladi predsednika Lojzeta Peterleta (ki smo Števerjanci tudi že imeli v gosteh).

Danes je slovenska država stvarnost, ki ima tudi svojo vojsko, ki jo je uspešno organiziral prav Janez Janša. Slovenska zastava vihra pred palačo združenih narodov, kakor vihrajo zastave drugih svobodnih držav. Vključuje se v vse mednarodne institucije kot samostojen in spoštovanja vreden član.

Dolgo smo Slovenci to pričakovali in prav ljudem kakršen je Janša in seveda tudi drugi, Peterle, Bavčar, Kacin se moramo zahvaliti, da so se sanje res uresničile.

O vsem tem je Janez Janša govoril na števerjanskem večeru, ki sta ga uvedla predsednik društva A. Gregorčič, David Grinovero in predsednik Slovenske skupnosti Marjan Terpin.

V diskusiji, ki je sledila so številni poslušalci postavljali najrazličnejša vprašanja, na katere je minister dolgo odgovarjal. Pa tudi po končani diskusiji se je zadržal med ljudmi v prijaznem in prijetnem pogovoru, saj zanimanja ni hotelo biti konca.

Seveda prišla na dan posebej polemika s pisateljem in obenem članom predsedstva Ciriлом Zlobcem, ki ga Janša obtožuje, da je med zadnjo vojno na Slovenskem po nepotrebnem izdal italijanskemu konzulu v Ljubljani nekatere tajnosti. Povedati gre, da je pisatelj Zlobec ob zadnjih političnih volitvah letos pomladi prišel prav v Števerjan na povabilo stranke DSL (bivših PCI-komunistov) in najbrž ni bil večer posebno uspešen, saj ga je poslušalo zelo malo ljudi. Škoda, da se kot pisatelj zavzema in podpira vamejstvu drobljenje Slovencev v italijanske stranke, saj bi kot slovenski pisatelj gotovo užival tudi pri nas velik ugled in spoštovanje, če bi se v take akcije ne podajal.

Da so Slovenci v vamejstvu konec konca le bolj Slovenci kot "politiki" sta pokazala prav ta dva večera in najbrže bosta komu tudi v poduk.

Janeza Janšo pa bomo gotovo v vamejstvu - in seveda tudi v Števerjanu - vedno radi sprejeli in ga počastili zaradi vsega dobrega kar je storil, tvegaj in žrtvoval za naš narod.

BRIŠKI

ZAČELA SE JE ŠPORTNA SEZONA 5. Z. "OLYMPIA"

V mesecu novembru se je začela nova športna sezona 5.Z. Olympia, ki ima sedež v Gorici. Čeprav so se nekatera mladinska prvenstva začela že meseca oktobra, se je letošnja sezona začela s tekmami moške ekipe, ki nastopa v deželnem prvenstvu C2 lige.

Preden povemo kaj o pravkar začelih prvenstvih, je prav, da na debelo pregledamo opravljeno delo v pretekli sezoni. Uspehi, ki so bili doseženi v preteklem letu, so skoraj najboljši kar jih je društvo doseglo v zadnjem desetletju. Društvo je bilo prisotno s svojimi ekipami v osmih prvenstvih in sicer: naraščajniki (fantje in dekleta do 14 let), dečki (do 16 let), mladinci (fantje in dekleta do 18 let) 1. Divizija (fantje in dekleta) in C/2 (fantje). Če začnemo pri najmlajših, so se dekleta uvrstila v sredino lestvice in bomo iz te ekipe dobili dve mladi in nadarjeni igralki, seveda če bosta nadaljevali s treniranjem. Najmlajši pa prvenstva niso dokončali zaradi izključitve iz strani federacije, ker se zaradi bolezni niso dvakrat predstavili na igrišče. Na žalost pa je treba vzeti na znanje, da bi igralcev bilo dovolj samo, če bi se eden prav tistega dne odpovedal treningu v nogometu in priskočil na pomoč prijateljem, da bi ne bili kaznovani. Društvo pa je moralo še poleg vsega plačati 1.500.000 lir kazni. Zdi se nam, da bi morali starši v takih primerih pravilno svetovati otrokom, da se ti naučijo že v mladih letih priskočiti na pomoč prijateljem v potrebi.

Za lepo presenečenje pa so poskrbeli dečki (do 16 let), ki so zmagali pokrajinsko prvenstvo in so na deželnem finalnem tekmovanju zasedli drugo mesto. Tudi tukaj se je na prvi finalni tekmi pripetil dogodek, ki bi se po našem mnenju nikoli smel pripetiti. Najboljši igralec te ekipe, ki že nastopa v višjih ligah ni smatral potrebno in je bilo zanjega preponiževalno, da bi pomagal svojim sovrstnikom (ker niso bili na taki ravni kot on) in s tem pomagal h gotovi zmagi in napredovanju na državno prvenstvo.

Mladinke in mladinci pa so se v pokrajinski fazi uvrstili v prvo polovico lestvice.

Najboljšo uvrstitev in to v samo špico lestvice so dosegli fantje in dekleta, ki so nastopali v pokrajinskem prvenstvu 1. divizije. Ženska ekipa je bila prva skoraj do konca prvenstva. Toda prav na odločni tekmi in to v soboto, ko je bil na obisku v Gorici sv. Oče, so proti neposrednemu tekmecu za napredovanje, tekmo izgubile in s tem zapravile priložnost za napredovanje v deželno D ligo, za katero se druga društva tako borbeno potegujejo. Naša dekleta pa take prilike, ki se pojavi vsako desetletje samo enkrat, niso znala izkoristiti. Največja škoda pa je v tem, da se je ekipa razbila in

je triletno delo društva, trenerjev in atletinj padlo v prazen nič. Po našem mnenju bi se z malo večjo odgovornostjo in treznim premislekom nekaterih igralok tudi to lahko izpeljalo do konca, ki bi bil vsem nam v dobro. Dekleta so imela priložnost tudi v mesecu avgustu to popraviti, toda tudi to jim ni uspelo.

V C/2 ligi so se fantje lepo uvrstili. Omeniti moramo, da je to ekipo vodil že pet let trener Vojko Jakopič. Z njimi je tudi dosegel C/1 ligo, a je v naslednji sezoni tudi nazadoval. Na koncu lanskega prvenstva pa so odborniki sklenili, da bodo dali to ekipo v roke drugemu trenerju.

Za konec pa še nekaj številok. V celi pretekli sezoni so naši atleti in atletinje imeli skupno 425 treningov, 42 prijateljskih tekem in 140 prvenstvenih tekem. To pomeni, da so se skupaj dobili 607 krat. Če bi primerjali delovanje Olympie v pretekli sezoni delovanju kulturnega društva, je kot da bi imelo devet zborov, ki bi vadili in nastopali dvakrat tedensko za devet mesecev.

V letošnji sezoni bodo naši atleti nastopali "samo" v petih prvenstvih. Za to smo se odločili, ker so na koncu pretekle sezone nastali organizacijski in finančni problemi. O letošnji sezoni pa bomo drugič kaj več poročali. Vsekakor pa moramo naše atlete in atletinje pohvaliti za opravljeno delo in upamo da bodo spet dosegli take vidne rezultate in uspehe kot v pretekli sezoni. To so uspehi in rezultati, ki nam jih zavidajo vsa druga društva, posebno pa še italijanska.

Klemen.

ROJSTVA IN KRSTI

2. Avgusta je bil krščen v števerjanski cerkvi Alex Gabrijelčič. Rodil se je 21. decembra 1991. Oče mu je Dario, mati pa Tanja Humar. Nova družina se je vselila v Števerja na Sovenco št. 10.

19. septembra je bila krščena Costanza, Aleksija Frandolič, rojena v Milanu 28. januarja letos. Oče ji je Alessandro, mati pa domačinka Marinka Černic.

Domačinka Marjanka Terpin je 24. julija povila drugorojenko Greto. Srečni oče je Marko Cotič.

Prvotako domačinka Milena Vogrič je 3. Avgusta povila drugorojenko Martino. Oče ji je Franko Robazza.

Domačinu Ivanu Mužiču je žena Orietta Jarc 24. septembra povila prvorojenca Elija. Srečnim družinam čestitamo, malčkom pa želimo, da bi zrasli v zavedne Slovence!

MEŠANI PEVSKI ZBOR

Pričela se je pevska sezona tudi za mešani zbor F.B. Sedej, ki deluje v okviru našega društva. Prve vaje so bile v sredo, 30. septembra ob zadovoljivi udeležbi pevk in pevcev. Letos se nam je pridružilo še pet novih, mlajših pevskih navdušencev, ki bodo okrepili zlasti altovsko in basovsko skupino. Ena pevka se je po daljši odsotnosti vrnila na Goriško in je obljubila sodelovanje. Žal pa beležimo tudi nekaj odsotnosti starejših in najbolj izkušenih pevcev, za katere upamo, da se bodo po krajšem "odmoru", vendarle premislili in da je bila njihova odločitev le eden od mejnikov v življenju nekega pevca oz. pevke. Beležimo pa nadalje tudi odsotnost petih članov oz. članic, ki so relativno mladi, vendar imajo za seboj še vsaj štiri ali pet let nastopanja v mešanem zboru. Njihova odsotnost, kot so nekateri sami povedali, gre pripisati izbiri, da se posvetijo delovanju znotraj skupine Izvir oz. nekaterim drugim dejavnostim (šoli itd.). Spoštujemo izbire in nagnenja vsakogar izmed nas, vendarle smo prepričani, da bi bilo potrebno najprej poskrbeti, da se v domačem kraju naredi vse, kar je potrebno, da se ne opustijo oz. propadajo dejavnosti, še zlasti na verskem oz. področju. Mešani zbor F.B. Sedej namreč posveča prvenstveno vlogo cerkvenemu petju (maše, sakralna glasba itd.), zato ocenjujemo, da bi lahko od - hvalevredno - najbolj zavzetih vaščanov za neko bolj poglobljeno versko-duhovno življenje, pričakovali, da bodo v prvih vrstah v cerkvenem zboru. Žal ne poznam evangelija tako podrobno kot člani Izvira in priznam, da se ne morem uvrščati med najbolj zgledne kristjane, vendarle pa se spominjam, da je nekoč gospod rekel nekako takole: "Po delih jih boste spoznali".

To razmišljanje ne želi biti polemično, niti s tem ne napadamo nikogar, želi biti le vzpodbuda k razmisleku, kako priti do cilja, da bi naš zbor uspešneje deloval. Ker gre prvenstveno za cerkveni zbor, so za njegovo uspešno delo odgovorni ne samo dirigent, organist in člani odbora oz. sami pevci, pač pa vsi, ki nosijo odgovornost in breme za cerkveno življenje v vasi.

Nemara bi bilo zato prav, da vsi, še pred Božičem, skupaj sedemo in

te zadeve vendarle uskladimo, nam in vsem faranom v zadovoljstvo.

Po tem uvodnem razmišljanju naj navedemo še nekaj podrobnosti o pravkar zastavljenem delu:

Obnovljen je bil odbor, ki skrbi za delovanje mešanega zbora. Sestavljajo ga Bruna Terpin, Kristina Corsi, Valentina Humar in Damijan Terpin ter organist Herman Srebernič in dirigent Tomaž Tozon, predsednik društva Marko Terčič in župnik g. Anton Lazar. Za note pa skrbijo Silvana Vogrič, Matej Pintar in Andrejka Hlede.

Zbor je imel že nekaj uspešnih nastopov. Pel je v Štandrežu, na reviji Vodopivčevih cerkvenih pesmi, ob 40-letnici skladateljeve smrti. Nastopil je za Vahti pred spomenikom padlim ter na pokopališču. Sedaj se intenzivno pripravlja na Cecilijanko, kjer bo nastopil s tremi Vodopivčevimi skladbami.

V načrtu je izvedba baročne maše z zanimivo spremljavo trobent in pozavn. Izvajal naj bi jo prvič za Božič, skupaj s programom tradicionalnih božičnih pesmi ob spremljavi citer. To bi bila seveda lepa in prijazna novost za našo faro, pišemo pa v pogojniku, saj še ni gotovo, da bomo ob Cecilijanke do Božiča dovolj časa za pripravo tako obsežnega programa. Ob sodelovanju in vestni udeležbi pri vajah vseh pevk in pevcev je ta načrt vsekakor izvedljiv. Prejeli pa smo tudi že vabilo za nastop na Novogoriškem s podobnim programom.

Ob koncu naj dodamo še, da se je dvanajst članov našega zbora odzvalo na udeležbo pri projektu Vodopivčeve operete Srce in denar, ki je doživela uspešno premiero v soboto, 7. novembra, v Katoliškem domu v Gorici. Števerjanski pevci in pevke sodelujejo v operetnem zboru, v katerem nastopajo še člani zborov Hrast iz Doberdoba, Alenka iz Števerjana ter posamezniki iz Gorice, Pevme in Jamelj. Delo je režiral Aleksij Pregarc, dirigent pa je Hilarij Lavrenčič. Sodelujejo tudi igralci štandreškega gledališča oz. Odra '90, med katerimi je tudi več naših vaščanov.

Damijan TERPIN

Goriško sodišče obsodilo župnika Antona Lazarja !

Goriški Pretor je števerjanskega župnika Antona Lazarja obsodil na 200.000 Lir globe zaradi kaljenja nočnega miru, ki naj bi ga povzročalo bitje ure na števerjanskem zvoniku. Kazen je pogojna (sospensione condizionale), g. župnik pa bo moral odvetniku Formentiniju, ki je zastopal hčerko Isabello kot prizadeto stran, odšteti še 700.000 Lir za stroške in honorar, plačati pa bo moral tudi stroške procesa. Obsojen pa je bil še na povračilo škode, ki naj bi jo utrpela Isabella Formentini, sicer kot privatna oseba in ne v svojstvu upraviteljice Hotela Golf. Znesek naj bi sodišče določilo kasneje.

To je v povzetku rezultat obravnave, ki jo je sprožila ovadba zoper g. župnika, ki jo je omenjena gospa predložila goriškemu tožilcu. Proces sam je bil zanimiv še zlasti zaradi dejstva, da je g. Lazar zahteval, da odgovarja sodniku v slovenskem jeziku, kar mu je bilo tudi dovoljeno. Šlo je za prvi primer na sodišču v Gorici, medtem ko je na tržaškem to že, tako rekoč, v praksi.

Seveda bo Lazarjev odvetnik Battello vložil pritožbo na Prizivno sodišče, saj so bile, po odvetnikovem mnenju med obravnavo storjene številne proceduralne nepravilnosti, tudi v zvezi z nepopolnim izvajanjem 109. člena zakonika o kazenski proceduri, ki dovoljuje uporabo jezika priznanih narodnih manjšin. Pritožil pa se bo tudi meritorno, saj so bili podani dokazi nezadostni oz. je bila interpretacija kršenega člena neprecizna in nelogična.

K temu zaenkrat lahko dodamo le tole: kam merijo neprestane prijave in tožbe zoper g. župnika? Koliko časa bomo farani še čakali odločno besedo g. nadškofa ali kakega njegovega namestnika, vsaj v moralno podporo g. župniku. Cerkveni pravo namreč nalaga duhovnikom pokorščino svojim nadrejenim, le-ti pa so zato svoje podrejene dolžni ščititi.

Nenazadnje bi bila dolžnost faranov, da se postavijo v bran g. župnika in zaščitijo vaške tradicije, če bi jih kdo nameraval uničiti.

Damijan TERPIN

D A R O V I

Za cerkev v Števerjanu:

Novoporočenca Petajan - Terpin 100.000£; N.N. v zahvalo 300.000£; N.N. v zahvalo za božje varstvo 65.000£; N.N. v zahvalo za božje varstvo 100.000£; N.N. 50.000£; N.N. 50.000£; N.N. 90.000£; letnik 1942 100.000£; Dragica Klanjšček 100.000£; namesto cvetja pokojni Justini Ciglič: N.N. 50.000£, N.N. 50.000£, družini Škorjanc - Serafino 50.000£; namesto cvetja pokojnemu Vladimirju Paljavcu: družina Klanjšček iz Gorice 50.000£; za novo ogrevanje v cerkvi: N.N. 1.000.000£, A.G. ob krstu vnučke Costanze 200.000£, N.N. 50.000£, N.N. 1.000.000£, N.N. 100.000£, N.N. 100.000£, N.N. 50.000£, Aleš Komjanc v zahvalo za srečno trgatve 200.000£, N.N. 100.000£, N.N. v zahvalo 100.000£, N.N. 50.000£.

Za cerkev na Jazbinah:

Gloria Decarlo 50.000£; nečakinja Tronkar 50.000£; namesto cvetja pokojni Amabili Štekar, Eda in Vida Colja 50.000£; v spomin na pokojnega Antona Falcicchia, družina Medvešek 50.000£.

Za mešani zbor "F.B. Sedej":

novoporočenca Petejan - Terpin 200.000£.

Za Števerjanski vestnik:

N.N. 20.000£.

S M R T I

Vladimir (Lade) Paljavec

Vladimir Ivan Paljavec se je rodil v Števerjanu na hišni številki 42 dne 21. avgusta 1927. Oče mu je bil Venceslav mati pa Rozalija Mižigoj. Bil je zadnji od petih otrok (dva sina in tri hčere). V otroški dobi je bil zelo bolan, zato je ostal vedno doma, kjer so starši in pozneje sestre skrbele zanj z veliko ljubeznijo.

V zadnjih sedmih mesecih je bil gost v domu za ostarele v Novi Gorici. Tam je tudi umrl v torek, 27. oktobra, ker mu je nenadoma opešalo srce. Pogreb je bil v Števerjanu 30. oktobra. Pokojnemu želimo naj počiva v miru v domači zemlji, svojcem pa izrekamo globoko krščansko sožalje!